

עֵלְאָה הוּא. הוּא הוּי, הוּא חַד. רְשִׁים בְּגוּיָה אֵת ה'.

ט, אֲשַׁטַּח עַל זִוְתָא עֵלְאָה דְסַפֵּר תְּשִׁיעָא דָא, וְלֹא אֲתַחֲזִי. טְמִירָא בְמֵאֲתָן וְאַרְבַּעִין וּתְמַנְיָא עֲלִמִין דְאֲזִלִין בְּגוּיָה. שְׁקוּלָא בְצִלְמָא דְמֵאֲרִי רְשִׁמָא. בְחֵמֶשׁ רְכִיבָא עַל חֵמֶשׁ. מְלֶכָא דְאִינוּן עֲלִמִין פְּלַחִין לֵיה, נַחְתָּא בִימְמָא דְנַהֲרִי. סְלָקָא בְלִילְיָא דְאֲתַחֲשַׁף. רְשִׁים עֲלָה תְּלַת אַתּוּן. שְׁוִי עֲלָה אֵת י'.

י, אֲפִיק מְרִזִין תְּמַנְיָסֵר אֲלַפִּין, סַפֵּר עֲשָׂרָה, בְּאֲתִין עֲשָׂרָה, בְּשֵׁמָא דְאֲתַגְלַף (נ"א דאיתפלג ב' בלימה) בִּי, שְׁלִיטָא בְעֲשָׂרָה. כַּד מְטָא לְאֲזְדַּעְזַעָא בְתַמְנִיָסֵר עֲלִמִין, אַרְבַּע אֲתָאן אֲזִלִין עֲלָה, עֲשָׂרָה בְעֲשָׂרָה רְכִיב עֲלָה, עֲזַקְאן דְעֲזַקְאן אֲתַאֲחֲדִין מְנִיָה. הוּא וְאֲתַתִּיה (נ"א ואתוותיה) חַד הוּא.

אֲתַפְּלַגְנִי עֶשֶׂר סַפִּירָן אֲלִין, מַעְשָׂר אַתּוּן עֵלְאִין דְשְׁמִיָה קְדִישָׁא. וְלֶקְבִיל דְנָא, בְעֲשָׂרָה אֲתַבְרִי עֲלִמָא, וְאֲפִיק חִילְיָהוּן בְּעֶשֶׂר אֲמִירָן. שְׁמִיָה סְתִים, פְּרִישׁ לָא הוּה. עֶשֶׂר עַל חֵמֶשׁ, חֵמֶשׁ עַל עֶשֶׂר. שִׁיתָא עַל חֵמֶשׁ, חֵמֶשׁ עַל שִׁיתָא. בְּרִיף הוּא בְרִיף שְׁמִיָה לְעֵלַם וְלְעֵלְמִי עֲלִמִין אֲמִן וְאֲמִן.

תְּלוּיִים וּמֵאָחַד נִבְרָאִים. קְדוּשׁ הוּא. עֲלִיּוֹן הוּא. הוּא הוּה, הוּא אַחַד. רְשׁוּם בְּתוּכוֹ אֹת ה'. ט. שְׁטַח עַל הַדְיוֹ הַעֲלִיּוֹן הַסַּפֵּר הַתְּשִׁיעִי הַזֶּה, וְלֹא נִרְאָה, טְמוּן בְּמֵאֲתִים וְאַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה עוֹלָמוֹת שֶׁהוֹלְכִים בְּתוּכוֹ, שְׁקוּל בְּצִלְמוֹ שֶׁל בַּעַל הַרְשָׁם, בְּחֵמֶשׁ רוֹכֵב עַל חֵמֶשׁ, הַמְלַף שְׂאוֹתָם הָעוֹלָמוֹת עוֹבְדִים אוֹתוֹ יוֹרֵד בַּיּוֹם שְׁמַאִיר, וְעוֹלָה בְּלִילְיָה שְׁנַחֲשָׁף. רְשָׁם עֲלֶיהָ שֶׁלֹּשׁ אוֹתִיּוֹת וְשֵׁם עֲלֶיהָ הָאוֹת י'. י. הוֹצִיא מִהַסּוּדוֹת שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר אֲלַפִּים, סַפֵּר עֲשָׂרָה, בְּאוֹתוֹ עֲשָׂרָה, בְּשֵׁם שְׁנַחֲקֶק (שְׁנַחֲלַק בְּעֶשֶׂר בְּלִימָה) בִּי שְׁלוֹט בְּעֲשָׂרָה, כְּשֶׁהִגִּיעַ לְהַזְדַּעְזַעַת בְּשְׁמוֹנֶה עֲשָׂרָה עוֹלָמוֹת, אַרְבַּעָה אוֹתִיּוֹת הוֹלְכִים עֲלֶיהָ, עֲשָׂרָה עִם עֲשָׂרָה רוֹכֵב עֲלֶיהָ, טַבְּעוֹת שֶׁל טַבְּעוֹת נֶאֱחָזִים מִמֶּנּוּ, הוּא וְאֲשֵׁתוֹ (וְאוֹתִיּוֹתָיו) אַחַד הוּא.

נַחֲקֶקוּ עֶשֶׂר הַסַּפִּירוֹת הַלְלוּ מַעְשָׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ, וּכְנֻגַד זֶה בְּעֲשָׂרָה נִבְרָא הָעוֹלָם, וְהוֹצִיא כַּחַם בְּעֶשֶׂר אֲמִירוֹת, שְׁמוֹ נִסְתָּר, לֹא הִיָּה מְפָרֵשׁ. עֶשֶׂר עַל חֵמֶשׁ, חֵמֶשׁ עַל עֶשֶׂר, שֵׁשׁ עַל חֵמֶשׁ, חֵמֶשׁ עַל שֵׁשׁ. בְּרוּף הוּא וּבְרוּף שְׁמוֹ לְעוֹלָם וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים אֲמִן וְאֲמִן.

סְתֵרֵי אוֹתִיּוֹת

רְבִי שְׁמַעוֹן פֶּתַח (תְּהֵלִים קו ב) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהֵלְתוֹ וְגו' (רִמְיָה ז ז) מִי לֹא יִרְאֶף מְלַף הַגּוֹיִם כִּי לֹף יֵאֲתָה וְגו'. בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת, שְׁחַקּוּקוֹת עַל גְּבֵי הַנִּסְתָּר שֶׁל צַד (סְרִיטַח) הַקְּיּוּם, עוֹלוֹת מְרַכְּבוֹת עִם מְרַכְּבוֹת

סְתֵרֵי אוֹתִיּוֹת

רְבִי שְׁמַעוֹן פֶּתַח (תְּהֵלִים קו ב) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהֵלְתוֹ וְגו' (רִמְיָה ז ז) מִי לֹא יִרְאֶף מְלַף הַגּוֹיִם כִּי לֹף יֵאֲתָה וְגו'. בְּאַתּוּן רְשִׁימִן, דְּמַחֲקִיקִין עַל גְּבֵי סְתִימוֹ דְּסִטְרָא (נ"א דסרמא) דְּקִיּוּמָא, סְלָקִין רְתִיכִין בְּרְתִיכִין קְדִישִׁין. כָּל רְתִיכָא וְרְתִיכָא סְלָקָא בְּאֵת רְשִׁימָא. (דף ט ד ר"א)

אֲתַרְשִׁים אֵת בְּקִיּוּמִיָה, סְלִיק בְּגוּיָה הַהוּא רְתִיכָא. כָּל אֵת וְאֵת קְאִים עַל

קדושות, כל מרפכה ומרפכה
עולה עם אות רשומה.
כשנרשמת האות בקיומה, עולה
בתוכה אותה המרפכה. כל אות
ואות עומדת על קיומה של אותה
המרפכה שראויה לה. מכאן
עולה הדבר שתתפרש כל אות
ואות בסוד המרפכה הקדושה
בארבעת צדדי העולם.

סוד האות הראשונה, עולה
ויורדת, עולה בעטרותיה אל
מאה עולמות. כנגד זה עולה
האות י' ברצון המחשבה,
ונסתרת ולא נודעת.

מתכפית תחת אגוז אחד,
שמכסה הטמונה בטמונה, והיא
המרפכה שעומדת תחת אותו
סוד טמיר, ואותה האות עומדת
בגניזה נקדה אחת תחתיה, אותו
האגוז עומד עם ששה עמודים,
ותומכים אותו בששה צדדים,
אותם ששת הצדדים גנוזים בתוך
אותו האגוז.

מתוך הצד (הסתר) של האות הזו
יוצאת מרפכה אחת קדושה,
והמרפכה הזו גנוזה ואינה
מתגלה, פרט לכאשר מאיר האור
של אותו אגוז טמיר, אז מתגלה
אותה המרפכה, ואותה מרפכה
טמירה וגלויה.

והיא יוצאת מתוך ההתנוצצות
של המאור, כשמודדת המדה
תחת הקשר הראשון, ואותו (הוא
אחד) ניצוץ. כשמדה קימת זה
מאיר, ועולה ויורדת ונסמכת
תחת האות יו"ד, והיא נקדה
אחת, ואחר כך מתפשט אותו
הניצוץ, ומוציאה שלשה
ניצוצות אחרים ונסמכים תחת
הקוץ הפתוח של היו"ד.

אחר כך יוצא מתוך הקשר השני
ניצוץ אחר שמאיר ועולה ויורד,
ונסמך תחת האות יו"ד בצד
אחר, אחר כך מתפשט אותו הניצוץ, ומוציא שלשה ניצוצות

קיומיה דההוא רתיבא דאתחזי ליה. מהכא
סלקא מלה, לאתפרשא כל את ואת, ברזא
דרתיבין קדישא, בארבע סטרי עלמא.

רזא דאת קדמאה, סלקא ונחתא, סליק
בעטרוי לגבי מאה עלמין. לקבל דא,
את יו"ד סלקא ברעו דמחשבה, ואסתים ולא
אתידע.

אתחפייא תחותיה חד אגוזא, דחפייא טמירא
בטמירו. ואיהו רתיבא דקיימא
תחות ההוא רזא טמירא. וההוא את, קיימא
בגניזו נקודה חדא תחותיה. ההוא אגוזא
קיימא בשית סמכין, וסמכין לה בשית סטריין.
אינון שית סטריין גניזין בגו ההוא אגוזא.

מגו סטרא (סתרא) דאת דא, נפקא רתיבא חד
קדישא, ואיהי רתיבא דגניז ולא
אתגלייא, בר פד נהיר נהירו דההוא אגוזא
טמירא, פדין אתגלי ההוא רתיבא, וההוא
רתיבא טמיר וגליא.

ואיהי נפקא מגו נציצו דבוצינא, פד מדיד
משחתא תחות קשרא קדמאה, וההוא
(נ"א והוא חד) נציצו. פד משחתא קיימא, נהיר דא,
וסלקא ונחתא, ואסתמיך תחות את יו"ד,
ואיהי נקודה חדא. ולבתר אתפשט ההוא
נציצו, ואפיק תלת ניצוצין אחרנין, ואסתמכין
תחות קוצא תפאה דיו"ד.

לבתר נפקא מגו קשרא תניינא נציצו אחרא
דנהיר וסלקא ונחתא, ואסתמיך תחות
את יו"ד בסטרא אחרא. לבתר אתפשט ההוא
נציצו, ואפיק תלת ניצוצין אחרנין, ואסתמכין
בסטרא דא, תחות את יו"ד. לבתר נפקא מגו
קשרא תליתאה נציצו אחרא, (נ"א בסטר אחרא) ומגו
דא אתקשר רזא דחו"ל במשחתא דבוצינא.

אחר. אחר כך מתפשט אותו הניצוץ, ומוציא שלשה ניצוצות

האות יו"ד. אחר יוצא מתוך הקשר השלישי ניצוץ אחר (כצד אחר), ומתוך זה נקשר הסוד של חו"ל במדת המאור.

נמצאו לאות יו"ד, הנקדה העליונה, תשעה עמודים, על מה שנסמכת, וכלם מרובה אל האות הזו. אז מאירה ונסמכת על תשעת העמודים הללו, ואז מאירים מתוכה שמונה אחרים, וכלם עומדים בסוד האות יו"ד, הנקדה העליונה הטמירה.

תשעת העמודים הללו שלמטה, עולים בשם ולא עולים, משום שאותם תשעה שנקראים אין סוף, עומדים ולא עומדים ולא נודעו, ונקראים ולא נקראים, ללא ידיעה כלל, ואלו עולים בשם ולא עולים.

זוהו הסוד (שמות לג ט) וקראתי בשם ה' לפניך ונחתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. אין מי שיצמד בהם ובשמות שלהם, ולא התגלו לעמד בדרבם. ולכן לא עמד משה עליהם, משום שהיו מקדם הדרגה שלו שאותו ניצוץ ראשון פתוב לפניך. וכן כלם עומדים, הקדימו לדרגה שלו. ועל זה לא עומד בדרכי הקדוש ברוך הוא, משום שכלם עולים תוך המחשבה, ומשם מתפשטים דרכיו לכמה צדדים ברוצנו של הקדוש ברוך הוא ולא נודעו כלל.

עורה האות הזו עם העמודים הללו למעלה, מכה מי שמכה, שאינו דוע, והאין סוף מאיר ולא מאיר, ויורד, ואין ידוע ממי שמאיר. כאשר יורד, נכללים בו אותם העמודים ומתפשט, וכשמתפשט יוצא אור אחד כלול, ומתפסים בו, כמי שנוכנס להיכל אחד.

אותו ההיכל עומד בשני צדדים, שלהתפסות ולהתגלות למעלה, ואותם תשעת העמודים מאירים

אשתבחו לאת יו"ד, נקודה עלאה, תשעה סמכין, על מה דאסתמיה. וכלהו רתיקא לגבי את דא. פדין אתנהיר ואסתמיה על תשע סמכין אלין, וכדין נהרין מגויה תמניא אחרנין, וכלהו קיימין ברזא דאת יו"ד, נקודה עלאה טמירה.

אלין תשע סמכין דלתתא, סלקין בשמא ולא סלקין. בגין דאינון תשע דאיקרון אין סוף. קיימין ולא קיימין, ולא אתיידעו, ואיקרון ולא איקרון, ולא ידיעו כלל, ואלין סלקין בשמא ולא סלקין.

ורזא דא (שמות לג ט) וקראתי בשם ה' לפניך ונחתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. לית מאן דיקום בהון ובשמיהן דילהון, ולא אתגליין למיקם בארתיהו. ועל דא לא קאים משה עלייהו. בגין דהו מקדמת דרגא דיליה דההוא נציצו קדמאה, פתיב לפניך. וכן כולהו קיימין, אקדימו לדרגא דיליה. ועל דא לא קאים באורחוי דקודשא בריך הוא, בגין דכלהו סלקין גו מחשבה, ומתמן מתפשטין אורחוי לכמה סטרין, ברעותיה דקודשא בריך הוא, ולא אתיידעו כלל.

סלקא את דא, באלין סמכין לעילא, בטש מאן דבטש, דלא ידיע, ואין סוף נהיר ולא נהיר, ונחתא, ולא ידיע ממאן דנהיר. כד נחית אתפלילין ביה אינון סמכין ואתפשט. וכד אתפשט, נפק חד נהורא פליל, ואתחפיין ביה, כמאן דעייל בחד היכלא.

זהו היכלא קיימא בתרין סטרין, דלחפיא ואתגליא לעילא. ואינון תשע סמכין, נהרין בגו ההוא היכלא, ואת יו"ד אגניז בגו